

byggesager, kommuneplaner, lokalplaner, nedrivningsstilladelser osv.

Et andet område, jeg vil hæfte mig en lille smule ved, er, at det er kommunerne, som fremover skal vurdere, om et sten- eller jorddige er omfattet af beskyttelsen i § 29 a eller ej, og at kommunerne selv kan beslutte, at sten- eller jorddiger ikke er omfattet af beskyttelsen. Det betyder faktisk en ret væsentlig ændring af beskyttelsen af sten- og jorddiger. Kommunerne kan jo ofte have direkte økonomiske og politiske interesser i at undgå, at sten- og jorddiger bliver beskyttet af loven, fordi de kan udgøre en direkte barriere for kommunernes konkrete by- eller erhvervsudviklingsplaner. Det bliver dem selv, der kommer til at afgøre det, og man kunne godt få den tanke, at det kunne blive et problem.

Det er også et problem, at man kan beslutte det administrativt, så man ikke behøver at offentliggøre beslutningen. Et sten- eller jorddige kan således blive fjernet, uden at natur- og kulturhistoriske organisationer er blevet hørt eller har haft mulighed for at indbringe sagen for en højere instans, og det synes vi faktisk er et meget stort problem.

Det er altså to af de væsentligste ting, vi vil fremhæve som problematiske i lovforslaget, som det ligger her. Jeg kan sige, at hvad man gør ved sten- og jorddigerne, og hvordan man disponerer med dem, burde efter vores opfattelse helst ligge i regionerne, men hvis vi ikke kan komme nogen vegne med det, fordi det skal ligge i staten eller i kommunerne, synes vi nok, at meget tyder på, at det ligger bedst i staten.

Kl. 16.30

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Det er i relation til talerens sidste bemærkning om, at man har en bekymring for, at kommunerne ikke kan varetage opgaven med at pleje vores fortidsminder. Mener hr. Per Clausen dermed, at de i dag kommunalt ejede fortidsminder, der på alle områder plejes og varetages af kommunerne på en god måde, også skal flyttes til staten? Eller er der bare tale om, at man forventer, at der vil ske en misligholdelse af vores fælles kulturarv, når de nye ting flyttes over til kommunerne?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Vi har ikke nogen planer om at foreslå, at ting, der i dag ligger hos kommunerne, skal overføres

til staten – jeg gentager: Vi har ingen planer om at overføre ting, der i dag ligger hos kommunerne, til staten. Men vi har den klare opfattelse, at når der er tale om det, der tidligere af gode grunde har været placeret i amterne, nemlig stillingtagen til de dispensationsansøgninger, som typisk vedrører ting, som kommunerne kan have økonomisk og planmæssig interesse i at gennemføre, er det meget godt, at den instans, der skal afgøre det, ikke bliver kommunerne, som kan have direkte interesse i, at dispensationen bliver givet.

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Kan hr. Per Clausen afkræfte, at det også med det lovforslag, der ligger på bordet, stadig er sådan, at staten kan indanke disse dispensations-sager for Naturklagenævnet, og at det er en gyldig praksis, som fungerer allerede i dag? Og kunne hr. Per Clausen ikke forklare os, hvorfor det bliver så meget dårligere? Kommunerne bliver jo lidt større, og må man ikke kunne forvente, at der kommer en større ansvarlighed, og at de kan varetage nogle større opgaver end dem, de allerede varetager i dag?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu bor jeg i en forholdsvis stor kommune, og jeg kan ikke bekræfte, at ansvarligheden nødvendigvis stiger med kommunens størrelse, så det er jeg ikke ret sikker på.

Jeg synes stadig, det er et grundlæggende problem, at man lader kommunerne træffe afgørelse i de sager. Selvfølgelig har kommunerne også en interesse i at bevare fortidsminder og vigtige ting, det er klart, men de har også ofte en direkte interesse i at sikre en form for økonomisk udvikling i kommunen, som måske kan stå i konkret modsætning til det andet. Min opfattelse er, at det er derfor, man har lagt det i amterne, fordi de er opfattet som en neutral instans.

Når amterne træffer en afgørelse, kan man indanke den for et andet organ, og det synes jeg faktisk er en meget fornuftig og rimelig måde at indrette tingene på i stedet for at lægge afgørelsen hos kommunerne. Derfor er min opfattelse stadig, at det ville være bedst, hvis afgørelserne i fremtiden lå i regionerne, for så havde man mulighed for at indanke de afgørelser, som regionerne traf.